

Vart går pengarna?

(Ledarstick i Narkotikafrågan nr 4 2001)

Text Pelle Olsson ©

För sju år publicerade Narkotikafrågan flera artiklar om RDS, Riksorganisationen för ett Drogrött Sverige, vars syfte var att samla in pengar mot droger. Det skedde genom telefonförsäljning av brevmärken, vykort och dekaler.

Vår egen organisation RNS hade blivit sammanblandade med dem tack vare namnligheten, men också genom ett medvetet manipulerade från RDS sida att vi hade något med dem att göra. Uppenbarligen behövde de ett alibi för att öka sin egen trovärdighet. Flera personer som var aktiva inom RNS nämndes i deras marknadsföring på ett sådant sätt att de tycktes jobba åt RDS. På liknande sätt påstod man sig samarbeta med Tullen. Folk ringde till vårt kansli och undrade vad vi höll på med. Man tyckte att RNS nya arbetsarbetsmetoder var stötande.

Den journalistiska kartläggning som presenterades i Narkotikafrågan nr 6 1993 visade att RDS tillhörde Scientologikyrkan; det vill säga RDS hade bildats av aktiva scientologer och leddes av dem.

En sådan koppling har givetvis hela tiden förnekats av RDS. Det skulle inte vara bra för affärerna och de har varit ganska goda. Under de första åren gick de insamlade pengarna nästan uteslutande till personer och organisationer inom scientologirörelsen, exempel till Narconon.

RDS hade redan fått ett 90-konto, vilket ständigt används i deras marknadsföring. Ett 90-konto övervakas av SFI, Stiftelsen för insamlingskontroll som ska se till att huvuddelen av de insamlade medlen går till de uppgivna ändamålet. SFI har dock små resurser att kontrollera detta. Och hur ska man bedöma det listiga systemet att samla in pengar till sig själva, fast via ombud?

Jag menar att RDS har bluffat till sig denna förmån. Organisationen är inte religiöst och partipolitiskt obundet, vilket är kravet för att få inneha ett 90-konto.

RDS har fortsatt penninginsamlingen från folk och företag. På hemsidan berömmar de sig av att ha informerat 140.000 skol elever om narkotika. Detta har skett genom föreläsningar av f.d. narkomaner rehabiliterade på Narconon. Min gissning är att pengarna går direkt in i Narconons budget som är intimt sammankopplad med den övriga scientologiekonomin. Jag har ingenting emot Narconons behandlingshem, men de är ju redan finansierade av skattemedel.

Verksamheten i RDS utgår från kontoret i Göteborg, där cirka 45 personer arbetar på hel- eller deltid med telefonförsäljning av diverse broschyrer och för att tiggas pengar av företag. Ledare för RDS är Åsa Graaf, känd scientolog och Monika Wennerberg, också scientolog.

Under våren har de dragit igång en kampanj för att etablera sig i Stockholm. Jag blev själv nyligen uppringd av en ung kvinna som bad mig skänka 200 kronor i utbyte mot en tidning och lite papper. Överskottet av mitt bidrag skulle gå till droginformation i Stockholms skolor. Jag fick också veta att organisationen hittills samlat in pengar till 8 stycken narkotikahundar åt Tullen.

Det senare dementerades emellertid när jag ringde upp Monika Wennerberg på RDS. En (1) hund ska det vars plus sex tullhundar som man delvis finansierat.

RDS omsättning är enligt Wennerberg cirka fem miljoner kronor om året.

Frågan som vi ställde i våra artiklar för sju år sedan är fortfarande aktuellt. Vart går pengarna som samlas in? Egentligen.

RDS eget svar är naturligtvis "för att motverka drogmissbruk". Jag skulle hellre vilja kalla det "för att främja scientologirörelsen".

Pelle Olsson